

Asia: VN/29126/2024

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta sekä siihen liittyviksi valtioneuvoston asetuksiksi (teollisuuspäästädirektiivi)

Lausunnonantajan lausunto

Yhteenveto kommentteistanne hallituksen esitysluonnoksesta ja asetuseronnoksista lausuntokoosteen laatimista varten

MTK pitää lainsäädäntöä selkeyttävänä ratkaisuna direktiivilaitoksen ja direktiivieläinsuojan erottamista toisistaan ja eläinsuojia koskevien säädösten kokoamista omaan lukuunsa. Ilmastonmuutoksen torjunnan huomioon ottaminen lupamääräyksissä on syytä rajata esitettyä täsmällisemmin. Eläinsuojaa koskevissa säädöksissä on aina muistettava, että ne eivät saa heikentää eläinten hyvinvointia.

MTK suhtautuu kriittisesti eläinsuojia koskevien valvontatietojen julkaisemiseen. Henkilötietojen ja liikesalaisuuksien piiriin kuuluvien tietojen julkaisu on rajattava välttämättömimpään ja vaikutukset on arvioitava huolellisesti etukäteen. Lainsäädännön on myös turvattava omaisuuden suoja ja elinkeinovapautta.

MTK kannattaa esitystä, että toiminnanharjoittajalla on mahdollisuus noudattaa toimintasääntöjä jo ennen niiden virallista voimaantuloa, jotta vältetään ylimääräisiltä lupaprosesseilta.

Kaikkien direktiivieläinsuojien nykyistä ympäristölupaa tai ilmoituspäätöstä on todennäköisesti tarve muuttaa toimintasääntöjen käyttöönoton seurauksena, mistä aiheutuu huomattavia kustannuksia tiloille. MTK pitää tärkeänä, että jo nyt etsitään ratkaisuja kustannusten hillintään, vaikka toimeenpano tapahtuu vasta useamman vuoden päästä. Siirtyminen LVV:n lupamenettelyyn ja valvontaan lisäisi erityisesti nykyisten ilmoituksenvaraisten eläinsuojien kustannuksia. Johtaako tämä siihen, että lupia haetaan yhä suuremmille tiloille, jolloin luvan hinta/tuotantopaikka jää mahdollisimman alhaiseksi ja samalla tuotanto keskittyy entisestään?

Toimintasäännöt ovat vasta valmistelussa ja niiden vaikutusta eläinsuojan toimintaan on vaikea arvioida. MTK painottaa, että Suomen tulee vaikuttaa, että ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia myös suomalaisille tiloille eivätkä vaadi suuria muutoksia nykytilanteeseen. Myöskään päästörajoja ei saa alentaa nykyisestä.

Tilojen tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi MTK pitää luonnoksessa esitettyä valtion lupamenettelyä toimivana vaihtoehtona. MTK painottaa tämän edellyttävän, että jatkossa hallinnolliset kustannukset eivät ainakaan nouse nykyisestä ja käsittelyajat lyhenevät. Tämä edellyttää riittäviä resursseja LVV:on. Lupakäsittely kunnissa olisi myös joustava ja luultavasti valtiota halvempaa ja nopeampaa. Ilmoitusmenettelyn joustamattomuuden takia MTK pitää sitä lupamenettelyä heikompana vaihtoehtona. Byrokratian ja kustannusten vähentämiseksi useiden rinnakkaisten menettelyjen luonti ei ole perusteltua.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 5–67 § sekä niiden perusteluihin

5 §: Parhaan käyttökelpoisen tekniikan määritelmään lisätään ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhteyteen ”mukaan lukien ilmastomuutoksen torjunta”. Ilmastomuutoksen torjunta on tärkeää, mutta jää epäselväksi, mitä sillä tarkoitettaisiin tässä yhteydessä ja asiaa on syytä täsmentää muistiossa. MTK korostaa, että eläinsuojien osalta määräyksiä ei saa ulottaa eläinsuojaa ja lannanlevitystä laajemmalle, ts. ne eivät saa olla laajempia, mitä nykyisin käytetään ammoniakkipäästöjen rajoittamisen yhteydessä.

8 §: Pykälään lisättäisiin, että energian lisäksi materiaalien ja veden käytön on oltava tehokasta ja toiminnassa hyödynnetään mahdollisuuksien mukaan uusiutuvaa energiaa. MTK kannattaa näitä riittävän yleisiä ja kannustavia lisäyksiä, jotka edistävät kiertotaloutta ja fossiilienergiasta luopumista.

MTK muistuttaa, että eläinsuojaa koskevien säädösten pohjalta annetuissa lupamääräyksissä (tekniikka, tehokkuus jne.) on aina otettava huomioon, ettei säädöksillä heikennetä eläinten hyvinvointia. Tämä olisi syytä tuoda esiin myös muistiossa.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 72–82 a § sekä niiden perusteluihin (7 luku Direktiivilaitoksen lupaharkinta)

73 §: IED:n kansallisessa toimeenpanossa on säädettävä monista asioista, joista vain osa koskee eläinten pitoa. MTK pitää hyvänä, että luonnoksessa esitetään direktiivieläinsuoja-termin käyttöönottoa direktiivilaitoksen rinnalle. Lainsäädännön selkeyden varmistamiseksi on erittäin tärkeää, että direktiivilaitoksista puhuttaessa ei koskaan tarkoiteta direktiivieläinsuojaa. IED:n muutoksessa direktiiviin lisättiin eläinsuojia koskeva oma lukunsa, joten on hyvin perusteltua, että lakiin säädetään omat säännöksensä direktiivilaitoksista ja omat direktiivieläinsuojista.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 85 a–85 c § sekä niiden perusteluihin (tietopalvelut)

Valtion lupaviranomaisen toimivaltaan kuuluvat ympäristölupa-asiat niihin liittyvine vireilletulo-, kuulutus- ja päätösasiakirjoineen on julkaistu viranomaisen verkkosivuilla jo pitkään, mutta nyt julkaistavia tietoja lisättäisiin. Yhtenä lisäkohtana on ”4) direktiivilaitosta koskevan ympäristöluvan ajantasaiset määräykset silloin, kun lupaan on tullut muutoksia 1.7.2026 jälkeen”. Direktiivilaitoksen ja -eläinsuojan eriyttämisen perusteella tämä ei koskenne eläinsuojia. Tämä olisi hyvä perustella muistiossa. Toisaalta MTK katsoo, että myös direktiivieläinsuojien osalta olisi hyvä koostaa konsolidoidut lupamääräykset. Tämä selkeyttäisi lupakokonaisuutta niin toiminnanharjoittajille kuin esim. valvonnalle. Ajantasaisten lupamääräysten julkaisu alkuperäisten sijaan antaa myös yleisölle oikeamman kuvan toiminnasta.

Jatkossa palvelussa julkaistaisiin myös mm. ympäristöasioihin liittyviä valvontatietoja: 9) yhteenvetotiedot direktiivilaitoksen ja direktiivieläinsuojan valvontaan liittyvästä tarkastuskertomuksesta. MTK suhtautuu erittäin kriittisesti direktiivieläinsuojan valvontatietojen julkaisuun. MTK katsoo, että tiedot kuuluvat vain asianomaiselle tilalle ja viranomaiselle. Kotieläinten pito henkilöityy yleensä yhteen tai muutamaan henkilöön toisin kuin suuret teollisuuslaitokset. Esim. havaittujen luparikkeiden julkaiseminen internetissä heikentäisi näiden henkilöiden edellytyksiä elää ja toimia osana yhteisöä sekä voi johtaa perusteettomaan leimautumiseen. Jos julkaisua ei voi välttää, niin tarkastuskertomuksen tulee olla hyvin yleispiirteinen eikä se saa sisältää yksityiskohtia lupaehtojen noudattamisesta. MTK korostaa kuitenkin, että se ei vähättele lupaehtojen noudattamisen tärkeyttä.

Esityksen mukaan LVV:n on julkaistava verkkosivuillaan ympäristöasioihin, kuten ympäristölupa-asiaan, liittyviä tietoja. Avoimessa tietopalvelussa sähköisesti julkaistavissa asiakirjoissa on tarpeen julkaista toiminnanharjoittajan nimi ja hankkeen sijaintipaikan tiedot, jotta asia tulisi riittävästi yksilöidyksi, ja jotta asianosaiset ja yleisö voisivat arvioida hankkeen ympäristövaikutuksia sen sijaintipaikan ympäristöön. Lisäksi ehdotetaan, että tietoja voitaisiin hakea rajattuina hakuina käyttäen hakuperusteena asian tunnistetietoja, toiminnanharjoittajan nimeä, hankkeen laatua, sijaintikuntaa, ajanjaksoa sekä uutena toiminnan laatua ja korostetaan, että hakuehtojen tulisi palvella valvonta-asiakirjojen hakumahdollisuutta. MTK katsoo, että Lupa-tietopalvelussa julkaistaan jo nyt valtaosa näistä tiedoista, eikä sitä ole tarpeen laajentaa. Lisäksi säädettäisiin, että LVV voisi julkaista karttapohjaisessa tietopalvelussa (tilannetietopalvelu) ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista, ilmoituksenvaraista ja rekisteröitävää toimintaa koskevia ajantasaisia päätös- ja valvontatietoja, jotka voivat koskea sekä valtion että kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan kuuluvia asioita.

MTK muistuttaa, että vaikka kyse on elinkeinotoiminnasta, niin kotieläintaloudessa toiminnanharjoittaja on myös usein yksityishenkilö ja toimintaa harjoitetaan henkilön asuinpaikalla. Henkilötietojen julkaisu sen estämättä, mitä julkisuuslain 16 §:n 3 momentissa säädetään, on rajattava vain välttämättömimpään, perusteltava hyvin ja arvioitava vaikutuksiltaan huolellisesti etukäteen. Lainsäädännön on täytettävä henkilötietojen suoja koskevat vaatimukset sekä turvattava omaisuuden suoja ja elinkeinovapautta. Avoimesti saatavilla olevan tiedon ja henkilötietojen yhdistelyä ja käyttöä on käytännössä hankala valvoa ja tekoälysovellusten kehittyminen helpottaa tiedon yhdistelyä entisestään. Yksityisen henkilön omaisuuteen tai elinkeinotoimintaan liittyvän tiedon julkaiseminen paikkatietona saattaa lisätä entisestään toimintaa

kohdistuvaa häirintää tai muuta asiatonta toimintaa. Lisäksi on tärkeää huolellisesti varmistua, että salassa pidettävää tietoa ei julkaista yleisessä tietoverkossa tai tilannetietopalvelussa.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 110 a–110 e § sekä niiden perusteluihin (direktiivieläinsuojat)

Direktiivieläinsuojia koskevien säädösten kokoaminen omaan 10 lukuun selkeyttää lainsäädäntöä.

110 b §: Yhdistämissäännön mukaan lupaviranomainen voisi katsoa yhden tai useamman eläinsuojan yhdeksi yksiköksi, jos ne sijaitsevat lähellä toisiaan ja niillä taloudellinen tai oikeudellinen kytkös. Koska komissio on vasta antamassa sääntöön liittyvää tulkintaohjetta, on hyvä, että siitä ei säädetä tässä vaiheessa kansallisesti.

110 c §: Eläinsuojien lupamääräysten tulee perustua siirtymäajan jälkeen toimintasääntöihin, joita valmistellaan parhaillaan. Siirtymäajan pituus on eläinyksikkömäärän mukaan 4–6 vuotta komission toimintasääntöjä koskevan päätöksen voimaantulosta. Ratkaisu on parempi kuin tietyn päivämäärän käyttö, koska päätös voi lykkääntyä erinäisistä syistä ja uusia toimintasääntöjä voidaan hyväksyä vuosien varrella.

MTK pitää hyvänä ratkaisua, että toiminnanharjoittaja voisi lupahakemuksessaan ilmoittaa noudattavansa toimintasääntöjä jo ennen säädettyä ajankohtaa. Tällöin toiminnanharjoittaja voi välttyä luvan muutostilanteessa tai uutta lupaa hakiessaan uudelta lupaprosessilta lyhyen ajan sisällä.

110 e §: Toimintasääntöjen tarkistamisesta johtuva luvan tarkistaminen on käsiteltävä kiireellisenä. Tilojen kannalta olisi kuitenkin tärkeämpää käsitellä kiireellisenä kokonaan uudet luvat tai olemassa olevan luvan päivitys, joka johtuu tilan toiminnan kehittämisestä. LVV:ssa tulee huolehtia riittävästä resursseista, jotta lupahakemusten, syystä riippumatta, käsittelyajat eivät ainakaan pitene nykyisestä.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykäliin 123–212 § sekä niiden perusteluihin

174 §: Pykälässä säädetään, että tarkastuskertomuksesta on olennaisilta osin käytävä ilmi, noudatetaanko toiminnassa ympäristöluvan vaatimuksia ja tarpeen mukaan, mitä lisätoimia vaatimusten täyttämiseksi on tehtävä. Aiempiin kohtiin viitaten MTK muistuttaa, että direktiivieläinsuojien osalta kertouksen tulee olla hyvin yleispiirteinen.

Kommenttinne ympäristönsuojelulain pykälään 232 b § ja siirtymäsäännöksiin sekä niiden perusteluihin

MTK pitää hyvänä mallia, että siirtymäsäännös sidotaan toimintasääntöjen voimaantuloon eikä tarkkaan päivämäärään.

Kommenttinne vaikutusarviointeihin (HE-luonnoksen luku 4.2 Pääasialliset vaikutukset)

Jatkossa direktiivieläinsuojia arvioidaan olevan karkeasti 300–400. Todennäköisesti näiden kaikkien ympäristölupaa tai ilmoituspäätöstä on tarve muuttaa toimintasääntöjen käyttöönoton seurauksena, mistä aiheutuu kustannuksia.

Tänä vuonna IED-kokoluokan eläinsuojan ympäristölupa maksaa 23 100 €. Ympäristöluvan määräysten muuttamista koskevan hakemuksen käsittelystä peritään 30 % taulukon mukaisesta maksusta eli 6 930 €. Jää kuitenkin epäselväksi, katsotaanko myös ilmoituspäätöksen muuttaminen luvaksi lupamuutokseksi. Käsittely uutena lupana olisi kohtuutonta. Lisäksi tulevina vuosina lupien hinnat voivat nousta entisestään tai maksuperustetta muutetaan hintaa nostavasti. Perustelumistiössä todetaan, että ”Pääosin muuttuvat vaatimukset tulisivat sovellettaviksi, kun toimintaa koskevaan lupaan tulisi muutenkin hakea muutosta, jolloin aiheutuva lisäkustannus arvioidaan vähäiseksi.” MTK ihmettelee kirjausta, sillä lupiin ei tarvita useinkaan muutoksia, ellei eläinsuojan kokoa kasvateta. Nykyisin kuntien ilmoitusmenettelyssä olevien eläinsuojien osalta noin 7 000 € kustannus voi olla kunnasta riippuen yli kaksinkertainen alkuperäiseen ilmoituspäätöksen hintaan nähden. Jos samassa yhteydessä haetaan lupaan muita muutoksia, on maksu todennäköisesti tätä korkeampi (direktiivilaitoksen luvan tarkistaminen 70 % taulukkohinnasta). Em. kulujen päälle tulevat tilan omat kustannukset selvitysten ja hakemusten tekemisestä, johon kuuluu tilan resursseja ja lisäksi joudutaan mahdollisesti ostamaan konsulttipalveluja.

Lisäksi tiloille tulee kustannuksia myös valvontakäynneistä ja vuosi-ilmoituksista perittävien maksujen ja tilan työpanoksen kautta. Muutos koskee erityisesti nykyisin ilmoituksenvaraisia eläinsuojia, joilla valvontakäyntien määrä kasvaa ja vuosi-ilmoitukset tulevat käyttöön. Kaikkia direktiivieläinsuojia koskettaa maksujen jatkuva nousu. IED-tilojen vuosiraportointi on maksanut tähän asti 70 €, mutta tämän vuoden LVV:n maksutaulukossa alin hinta on 160 € (-25 % mikroyritys). Lisäksi pienen IED-laitoksen halvin valvontakäynti nousi tänä vuonna jo 1 320 euroon.

Korkeat kustannukset osuvat voimakkaimmin juuri soveltamisrajan alarajan kohdalla oleviin tiloihin. Johtaako tämä siihen, että lupia haetaan yhä suuremmille tiloille, jolloin luvan hinta/tuotantopaikka jää mahdollisimman alhaiseksi ja samalla tuotanto keskittyy entisestään?

Koska toimintasäännöt ovat vasta valmisteilla, niiden vaikutusta eläinsuojien käytännön toimintaan ei voi tarkasti arvioida. Vähimmillään lisätyötä tulee eräiden päästöjen tarkkailuvelvoitteesta, joita ilmoituksenvaraisilla tiloilla ei ole. Suomen on tärkeä varmistaa toimintasääntöjen valmistelussa, että päästörajoja ei alenneta nykyisestä, sillä niiden tietopohja on hyvin puutteellinen. BAT-mukaisten tekniikoiden tulee sisältää suomalaisille tiloille teknisesti ja taloudellisesti käyttökelpoisia ratkaisuja, jotka eivät vaadi merkittäviä muutoksia nykyiseen toimintaan. Suuret muutokset kustannuksineen olisivat täysin kestäättömiä Suomen kotieläintuotannolle.

Hiljattain komission esittämässä ympäristöomnibusissa on joitakin byrokratian keventämisehdotuksia myös IED:iin liittyen. Suomen on tärkeä osaltaan huolehtia, että ehdotukset toteutuvat, jolloin ne voidaan ottaa osaksi kansallisesta lainsäädäntöä.

Toimintasääntöjen käyttöönoton seurauksena tiloille on tulossa merkittäviä kustannuksia kuitenkin pelkästään jo lupien ja ilmoitusten tarkistamisen seurauksena, mikä on täysin Orpon hallitusohjelman vastaista. Koska kyseessä on täysin toiminnanharjoittajasta riippumaton syy, MTK vaatii, että hinnan tulee olla esitettyä alhaisempi tai käsittelyn olla jopa täysin maksutonta. Muistiossa tulisi tuoda esiin, miten kustannusvaikutusta hillitään siten, että se sitoisi myös tulevia hallituksia. Kun lupia päivitettiin vuonna 2017 julkaistujen päätelmien seurauksena, voitiin käyttää myös tuntiperusteista hintaa, jos taulukon mukainen maksu olisi luvan käsittelyn vaatiman työmäärän perusteella kohtuuttoman korkea. Tällöin kustannus saattoi olla esim. 900 euroa (15 h työpanos).

Muut kommentit hallituksen esityksen yleisperusteluihin (luvut 1–12, lukuun ottamatta lukuja 4.2 Pääasialliset vaikutukset ja 7 Säännöskohtaiset perustelut)

Kohdassa 3.3 kuvataan, kuinka suuren osuuden direktiivieläinsuojien NH₃-, CH₄- ja N₂O-päästöt muodostavat maatalouden ammoniakki- tai kasvihuonekaasupäästöistä. Koska jo nyt kaikilla uuden soveltamisrajan ylittävillä tiloilla on käytössä päästöjä hillitseviä toimia, olisi ollut tarpeen arvioida, kuinka suuria päästövähennyksiä soveltamisrajan muutos voi Suomessa tuoda.

Kohdassa 5.1 olisi voinut arvioida myös mahdollisuutta siirtää kaikki direktiivieläinsuojat kunnan lupa- tai ilmoitusmenettelyyn piiriin.

Kommentit ympäristönsuojelusta annettuun valtioneuvoston asetukseen ehdotettuihin muutoksiin

22 §:n mukaan direktiivieläinsuojan luvan tarkistamista koskeva asia on ratkaistava mahdollisimman pian ja viimeistään 10 kuukauden kuluessa sen vireilletulosta, jollei esim. asian laajuus tai joku muu erityinen syy edellytä pidempää käsittelyaikaa. MTK ihmettelee, voidaanko 10 kk käsittelyajan yhteydessä käyttää termiä kiireellisesti, kuten ehdotetussa YSL 110 e §:ssä on tehty.

Lisäksi mahdollinen YSL:n 40 §:ssä tarkoitettu pyyntö hakemuksen täydentämiseksi on esitettävä kuukauden kuluessa hakemuksen vireilletulosta ja mahdolliset lisätäydennyspyynnöt on esitettävä joutuisasti. MTK muistuttaa, että tiloille on annettava riittävästi aikaa hankkia ja toimittaa täydennyspyynnöissä esitetyt tiedot.

Kommentit ehdotettuihin muihin asetusmuutoksiin: valtioneuvoston asetus suurten polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta, valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta ja valtioneuvoston asetus titaanidioksidia tuottavien laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista

--

Menettely niiden kunnan ilmoitusmenettelyssä olevien eläinsuojien osalta, jotka jatkossa kuuluisivat teollisuuspäästödirektiivin soveltamisalaan: hallituksen esitysluonnoksessa on esitetty, kyseiset eläinsuojat siirtyisivät valtion lupamenettelyn piiriin, jolloin menettely olisi yhdenmukainen kaikille teollisuuspäästödirektiivin soveltamisalassa oleville eläinsuojille. Vaihtoehtoisena ratkaisuna voisi olla kyseisten eläinsuojien jääminen kunnan ilmoitusmenettelyn piiriin tai kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eläinsuojien siirtäminen valtion ilmoitusmenettelyn piiriin. Mikä olisi teidän kantanne asiaan ja perustelut kannallenne?

HE-luonnos pohjautuu siihen, että kaikki direktiivieläinsuojat ovat valtion lupamenettelyn piirissä. Direktiivi mahdollistaa myös kevennetyn menettelyn. Suomessa tämä tarkoittaisi nykyisistä YSL:n mukaisista menettelyistä ilmoitusmenettelyä, joka kuitenkin ei ole merkittävästi lupamenettelyä keveämpi prosessi. MTK kysyy, miksi muita aidosti kevennettyjä ratkaisuja ei ole edes mietitty.

Yllä esitetään muina vaihtoehtoina nykyisin ilmoitusmenettelyssä olevien eläinsuojien jäämistä kunnan ilmoitusmenettelyn piiriin tai kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eläinsuojien siirtämistä valtion ilmoitusmenettelyn piiriin. Miksi vaihtoehdoksi ei ole esitetty kaikkien eläinsuojien siirtämistä kunnan lupamenettelyn tai ilmoitusmenettelyn piiriin?

Kaikissa menettelyvaihtoehdoissa on omat hyvät ja huonot puolensa, jolloin mikään menettelyistä ei ole yksiselitteisesti toista parempi. Valtion lupamenettelyn etuina ovat mm. tilojen välinen yhdenmukaisuus ja ilmoitusmenettelyä laajempi tilakohtaisen harkinnan mahdollisuus. Lisäksi käsittelijän ammattitaito paranee, kun käsiteltäviä asioita on useita vuodessa. Suurimpana ongelmana ovat korkeat hinnat ja käsittelyn pitkä kesto.

Riippumatta siitä, mikä olisi toimivaltainen viranomaisen ilmoitusmenettelyssä, ongelmana on erityisesti ilmoitusmenettelyyn liittyvät eläinsuoja-asetuksessa säädetyt etäisyysvaatimukset, joista poikkeamiseen on vain vähän liikkumavaraa. Kunnissa ilmoitusmenettely saattaa olla lähes samanhintainen kuin lupamenettely, ja valtion osalta on ilmoitusmenettely voisi olla lupamenettelyä edullisempi, mutta tästä ei ole mitään takeita. Toisaalta myös kuntien välillä on huomattavia eroja maksujen suuruudessa. Monissa kunnissa luvat ja ilmoitukset käsitellään lähes samassa ajassa. Valtion osalta ei pystytä kuitenkaan sanomaan, olisiko ilmoitusmenettely lupamenettelyä nopeampaa, ts. pystyisikö LVV sitoutumaan 120 vrk käsittelyaikaan.

Direktiivieläinsuojien siirtäminen kunnan lupamenettelyyn olisi ehkä halvempaa kuin valtion lupamenettely, vaikka kuntienkin taloudellinen tilanne on usein haastava ja hinnoista jatkossa ei ole tietoa. Kunnat, joissa on paljon eläinsuojia, hallitsisivat varmasti myös direktiivieläinsuojien lupien käsittelyn. Haasteita saattaa sen sijaan syntyä kunnissa, joissa eläinsuojien lupia tulee käsittelyyn vain hyvin harvakseltaan.

Tilojen tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi MTK pitää HE-luonnoksessa esitettyä valtion lupamenettelyä toimivana vaihtoehtona. MTK painottaa tämän edellyttävän, että jatkossa hallinnolliset kustannukset eivät ainakaan nouse nykyisestä ja käsittelyajat lyhenevät. MTK:lla on

myös suuria odotuksia siihen, että aluehallintouudistuksen myötä valtion viranomaisen valitukset toisen valtion viranomaisen päätöksistä loppuvat. Lupakäsittely kunnissa olisi myös joustava ja luultavasti valtiota halvempaa ja nopeampaa.

Ilmoitusmenettelyn joustamattomuuden takia MTK pitää sitä lupamenettelyä heikompana vaihtoehtona. Byrokratian ja kustannusten vähentämiseksi useiden rinnakkaisten menettelyjen luonti ei ole perusteltua.

Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Airi Kulmala	Leena Kristeri
asiantuntija	elinvoimajohtaja

Kulmala Airi
Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK r.y.